

или населено място. По този начин диалектическата обвързаност между тези процеси може да играе и позитивна корективна роля. Но тя може да предпоставя и социални и етнично „обагрени“ прояви, които да подхранват и развиват такова разширяване и уплътняване на собственото (етнично дефинирано) пространство, които да конфронтират, да дистанцират още повече неговите обитатели от социалните им кореспонденти, населяващи останалото социално пространство. А това, както пределно ясно се подразбира, е особено опасно и социално вредно не само за самите цигани, но и за обществото като цяло.

Семейно-брачното пространство

Социопространствената разположеност на циганите оказва съществено влияние върху характера и особеностите на семейно-брачните им взаимоотношения, взети в пъстротата на целия им спектър: от ориентацията и технологията на брачния избор до отношението към най-възрастните представители на дадено семейство, род или ромска група. **Цялостният „технологичен модел и цикъл“ на ромския брак** – от брачния избор до отглеждането на децата и консумацията на различните вътрешносемейни и междусемейни отношения, права и свободи, отговорности и задължения, **е подчинен на транслираната по пътя на социалната наследственост специфична етнично обагрена приемственост и ценностно-нормативна дефинитивност**. Тъкмо на базата на историческата приемственост в редица традиции, нрави, обреди, ритуали, житейски стереотипи, поведенчески брачно-семейни еталони и контролни механизми се изгражда, функционира и възпроизвежда специфичният етничен колорит на циганското семейно-брачно пространство в сравнение с това на хора от другите етноси.

Естествено, с динамизма на съвременността в пространството на ромския брак са настъпили и настъпват много изменения, които го дистанцират доста от неговите тотално херметизирани и архитипови измерения, присъщи на битността му в отдавна отминали исторически времена или поне за близкото (от преди няколко десетилетия) минало. Процесът на всепроникваща и всеподчиняваща